

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

83. An baptizati in periculo mortis debeant postea in Ecclesiis cæremonias
omissas supplere? Et an si quis omittet supplere in Ecclesia solemnitates
omissas in privato Baptismo, secluso scandalo, non ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

De Sacram. Baptism. Resol. LXXXIII. & c. 55

2. Sed quicquid sit in illis partibus Germania ubi saepius obstrictes sunt forilegata, tamen in nostris partibus Sylvij doctrina non admittitur. Sed obstrictes diligenter examinantur, ne error aliquis contigerit, & non comperto, postea in Ecclesia suppleatur solemnitates omittat; diligentia verò cum supradictis facienda est à viris doctis, & interrogandi sunt individualiter de omnibus necessariis ad conficiendum Baptismum, videlicet de verbis formæ, de quantitate aquæ, & de parte corporis, ubi infans fuit baptizatus.

RESOL. LXXXIII.

An baptizati in periculo mortis debeant postea in Ecclesia ceremonias omittas supplere?
Et an, si quis omittet supplere in Ecclesia solemnitates omittas in privato Baptismo, secluso scandalo, non peccet nisi venialiter? Ex part. 5. tr. 3. Resol. 6.

§. 1. **R**espondeo affirmativè, ut constat ex usu Ecclesiæ, & colligitur ex c. 1. de Sacram. non iterandis. Atque hoc etiam de exorcismis intelligendum esse docet Richardus in 4. disp. 6. art. 6. q. 1. Vitalis in candelabro de Bapt. c. ult. n. 18. Victoria de Bapt. n. 38. & habetur in Pastoralis Romano, eo observato, ut cum Minister homini baptizato demonis ejectionem, atque gratiæ cælestis donum precatur, intentionem suam referat ad perfectiorem diaboli, qui nunquam omninò infestare desinit, repullam, uberiorèque gratiæ cælestis communicationem; ut proinde non intelligam, cur dixerit Paulus Comitolus lib. 1. resp. moral. q. 12. sacrilegium fore, & maximam Sacramenti injuriam, si Parochus puero privatim baptizato, postea in Ecclesia exorcismos ad demonem profligandum adhibeat; atque hæc quidem doctrina de supplendis ceremoniis observari debet tempore pestilentie cessantis; cum enim infantes ex matris peste infecti editi, in magno repentina mortis periculo versentur, frequenter accidit, ut privatim baptizari debeant, neque tunc vacat semper Sacerdotibus omittas ceremonias in templo supplere, ideòque post pestilentiam, si supervivunt, ad Ecclesiam duccendi erunt, & hæc omnia docet Layman lib. 5. tract. 2. cap. 8. n. 9.

2. Notandum est tamen, Possessum de Officio Curati, cap. 6. n. 23. docere, quòd si quis omittet supplere in Ecclesia solemnitates, omittas in privato Baptismo, secluso contemptu non esse nisi peccatum veniale.

RESOL. LXXXIV.

Qui sub nomine Principum in Rituali Romano Pauli V. & in Clementina unica de Baptismo intelliguntur, ut eorum filij extra Ecclesiam in domo baptizari possint? Ex part. 9. tr. 6. & Misc. 1. Resol. 37. alias 38.

§. 1. **P**uto sub nomine Principis etiam intelligi Duces non recognoscentes Superiores, ut Dux Mutina, Dux Parmensis. Sed Pater Quintanaduenas in Theolog. moral. tom. 1. tract. 1. singul. 21. num. 3. ampliat vocabulum Principis: ait enim: [Non ita stricte sumendum esse nomen Principis, nonnulli judicabunt, cum Privilegium Principis late sit interpretandum: sed filij Ducum, seu los hijos de los Duques, y grandes de España, & de

otros grandes Potentados de otros Reynos; seu, ut loquitur Granado tract. 4. dub. 4. Potentatus nobiles, possent uti hoc privilegio: præsertim si adsit dispensatio, vel potius interpretatio; aut epicheia juris communis ab Episcopo facta, cum illud ob eximiam nobilitatem, & domus splendorem Principibus concedatur, ut innuit Glossa hic: & Vocabularia utriusque Juris; Principum nomine quemlibet secularem Dominum, ut 33. quest. 5. & Prælatum Ecclesiæ, ut dist. 33. cap. Ecclesia, comprehendendi doceant. Unde omnes filios, ac nepotes Ducum, Marchionum, Comitum, & de otros Señores de titulo, con dominio superior, y vassallos, vel eorum, qui ratione muneris Principatum, seu præcellentem honorem, aut prærogativam habent, ut Vicereges, Oratores Regum, vel Pontificum, vulgo, los Embaxadores, necnon supremi Præsides Senatus Regij Castellæ, & forsitan aliorum, ut Ordinum, Indiarum, Belli, & Justitiæ, dum hoc honore, ac familiæ splendore fruuntur; ac his similes, sub hoc nomine non improbabiler contineri aliqui fortè existimabunt.] Ita ille.

2. Sed ejus opinio mihi non placet, & oppono Granadum ab ipso citatum in 3. part. contr. 4. tr. 6. n. 2. ubi sub nomine Principum asserit, quòd comprehenduntur Potentatus nobiles, qui Regibus æquiparantur; ut sunt Dux Venetiarum, Dux Florentiæ, Dux Mutina, & alij, quos dixi supra; non autem, ut vult Quintanaduenas, licet cum formidine, Magnates Hispaniarum, Oratores Regum, Præsides, Senatus Regij Castellæ, & Ordinum, Indiarum, Belli, & Justitiæ; nam ista personæ non æquiparantur Regibus, ut loquitur Granado, imò subjecti sunt Regibus, ut eorum vassalli. Ergo non possunt includi sub nomine Principum. Et idèd Castrus Palaus tom. 4. tr. 19. disp. unica, punct. 12. num. 16. sic ait: [Grave peccatum committeret, seclusa necessitate, qui extra Ecclesiam in privatis Oratoriis hoc Sacramentum solemniter ministraret. Excipiuntur Regum, & Principum liberi, id est, filij, & nepotes, tam naturales, quam legitimi superiorum Principum, hoc est, illorum, qui alteri subjecti non sunt.] Ita ille, cui etiam addè Franciscum Sylvium var. resol. tom. 1. verb. Baptismus, 4. concl. 1. in fine. Ergo omnes personæ numeratæ à Quintanaduenas non includuntur sub nomine Principum; quia, ut dixi, alteri subjecti sunt. Et pro hac sententia Palaus adduxit Glossam, Sæ, Valquez, Layman, Coninch, & Suarez: verum in gratiam Patris Quintanæ assero, post ipsum eandem sententiam docere doctum Zipæum tom. 2. lib. 3. tit. de Baptismo, respons. 1. num. 2. ubi ait; quòd in nostro casu sub nomine magni Principis, non tantum supremi, & his ferè proximi; sed & tituli eminentes intelligi posse videntur.

RESOL. LXXXV.

An licitè baptizentur filij Hæreticorum, si sub cura parentum probabiliter timeatur periculum perversionis eorum? Ex part. 3. tract. 4. Resol. 7.

§. 1. **N**egativam sententiam docent Fernandez de Heredia disput. de Sacram. Baptismi, part. 7. dub. 3. n. 8. & Coninch. de Sacram. quest. 68. art. 10. dub. unico num. 81. ubi sic asserit: Quando aliqui hæretici, vel apostatæ habitant in iis locis, in quibus liberè exercent suam Religionem extra periculum mortis, eorum filij non sunt baptizandi,

Sup. hoc infra in Resol. 88. §. Vnde, & late in tom. 3. tr. 1. Resol. 6. à §. 7.